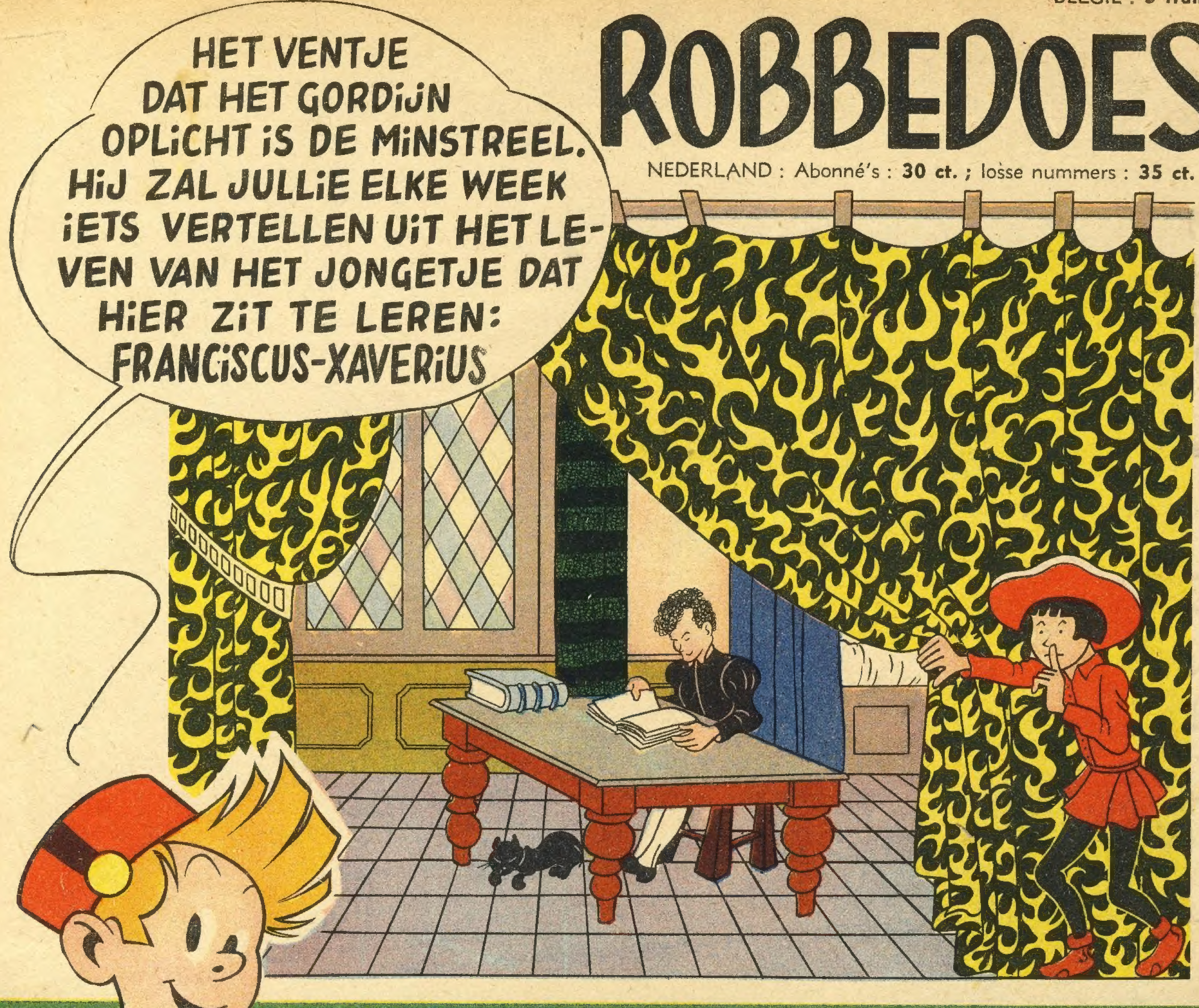
BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

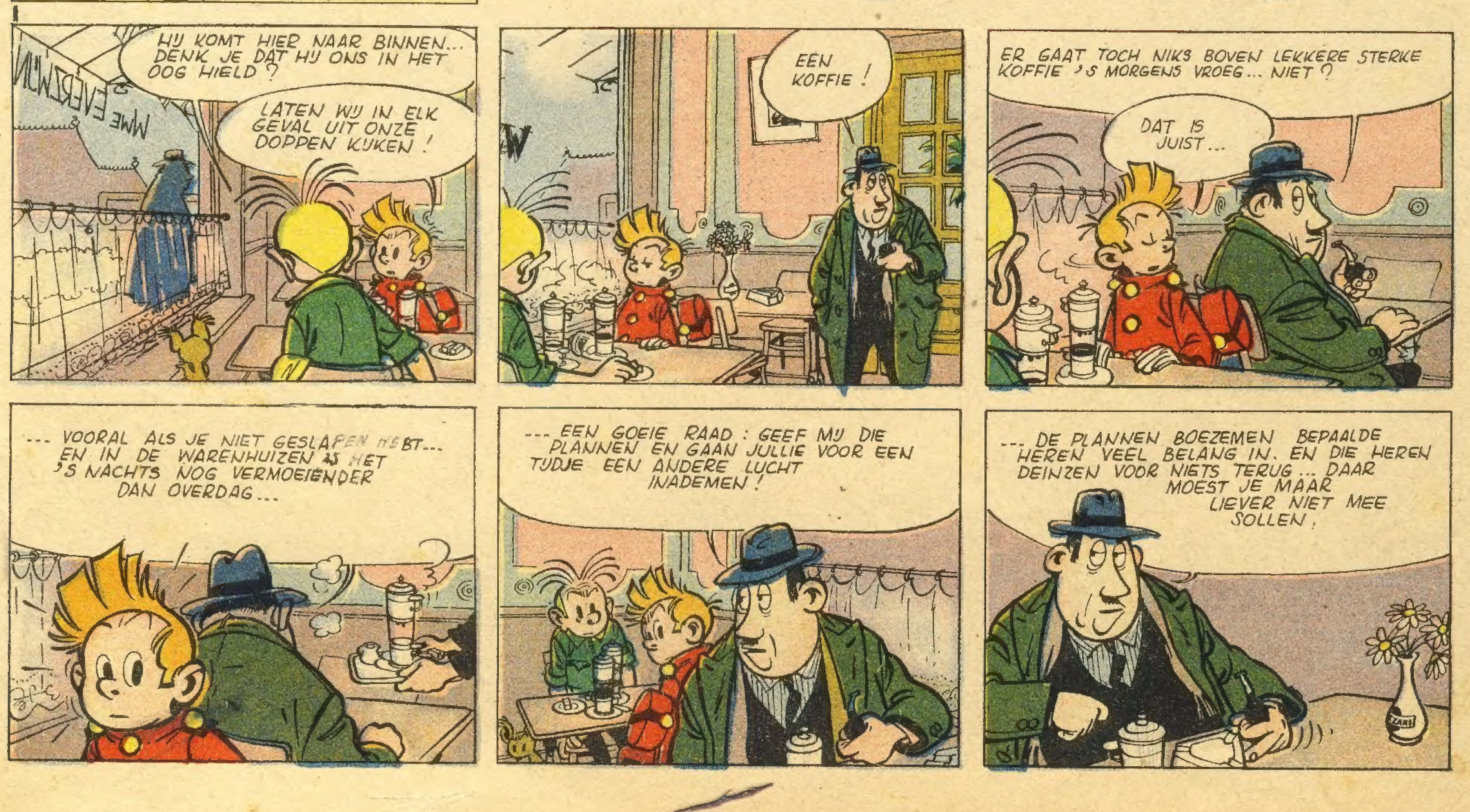
NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 672. - 12 Februari 1953. - 24 blz.

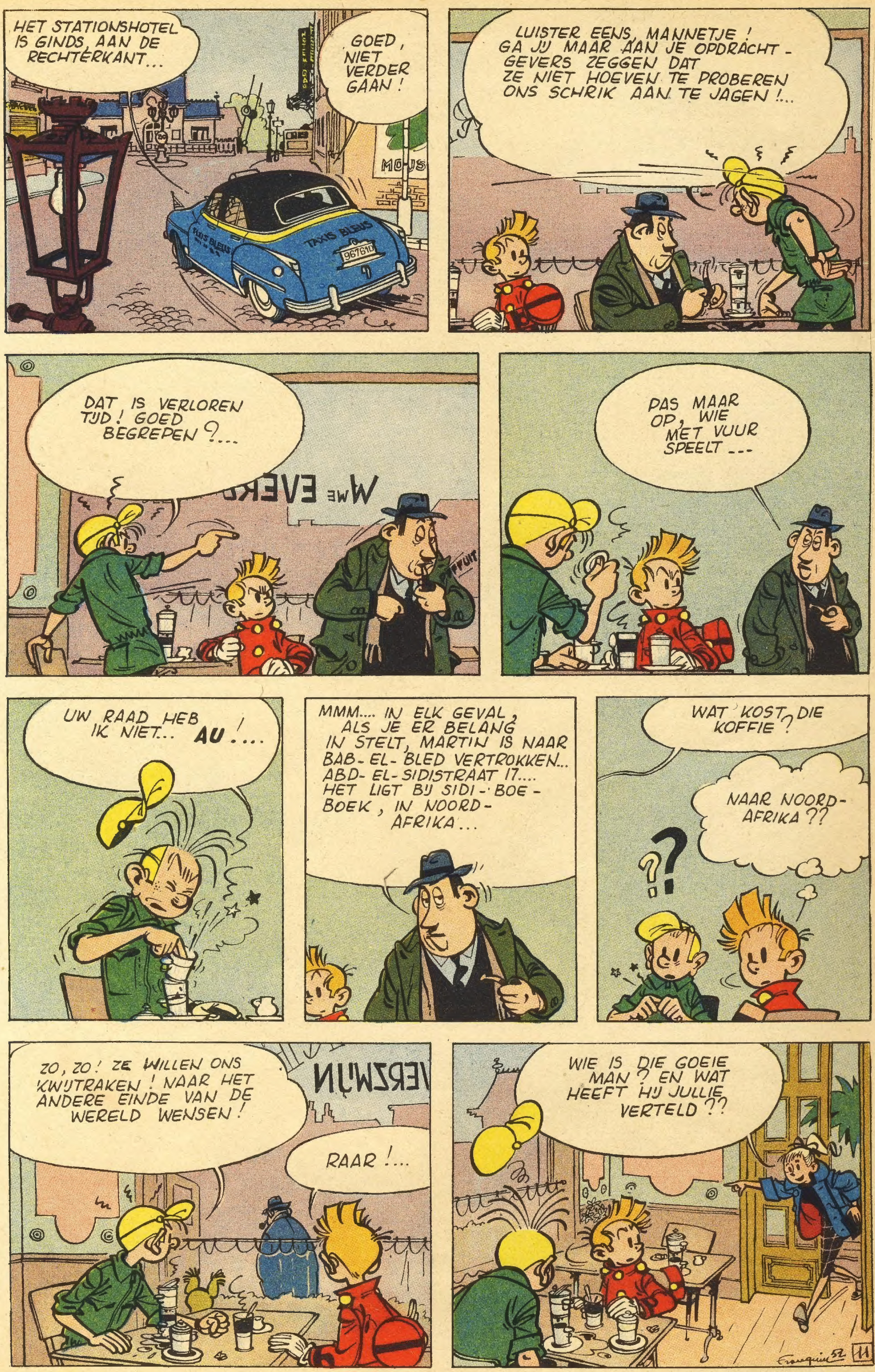
ROBBEDOES EN KWABBERNOOT ZIJN IN HET BEZIT VAN PLANNEN VOOR EEN OPZIENBARENDE AUTO DIE DOOR DE TARBOT-FABRIEKEN ONTWORPEN EN VERVAARDIGD WORDT. DIE PLANNEN MOETEN ZE BIJ MARTIN, DE AUTORENNER, IN SCHOLLENBURG BEZORGEN. MAAR MARTIN IS VERDWENEN!

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

LUCKY LUKE
LUKY LUKE ZIT EEN GEVAARLIJKE KWAKZALVER ACHTERNA. ONDERWEG KRIJGT HIJ LAST MET ZIJN PAARD.
WAT EEN STOM IDEE TWEE BRUGGETJES EN TWEE KROEGEN ZO DICHT BIJ ELKAAR TE BOUWEN...
IK KIES DE LINKSE ...
EH ... EH ...
O! O!... IK HEB HEM GAUW INGEHAALD, DENK IK...
PLONS..
ZO, ZIGZAG... AAN HET POOTJE-BADEN? HET BESTE MIDDEL OM WEER NUCHTER TE ZIJN, NIET, OUWE JONGEN?
OEF! HIER IS EINDELIJK FAIRBANK... ALS IK MAAR OP TIJD KOM OM EEN ALGEMENE VERGIFTIGING TE VOORKOMEN.
... DE GROOTSTE ZEGENING OP WETENSCHAPPELIJK GEBIED VAN ONZE EEUW... DR. DOXEY'S ELIXER!... EN NU NODIG IK EEN VRIJWILLIGER ONDER DE OMSTANDERS UIT OP HET PODIUM TE KOMEN VOOR EEN DEMONSTRATIE.
ELIXER VAN DR DOXEY
IK NIET... IK WIL GEZOND BLIJVEN...
NOG ZO'N KWAKZALVERSMIDDEL, ZEKER!
IK WIL EERST DE UITWERKING ERVAN ZIEN... OP IEMAND ANDERS!
MIJ INTERESSEERT HET NIET, IK BEN ZO AL STERK GENOEG!
GEEF MIJ MAAR LIEVER EEN FLINKE, STERKE WHISKY... HIK...
ACHTERUIT!... LAAT MIJ EENS DOOR! IK WIL DAT PRODUCT KENNEN! ALLE ANDERE HEB IK AL GEPROBEERD... AAN MIJN OUDE BOTTEN IS NIET VEEL TE VERLIEZEN! LAAT ME DOOR!
MORRIS 268

HET SPEURDERSWERK
VAN Jan KORDAAT
DE DODENDE STRAAL
DE HOOFDMAN VAN DE BANDIETEN IS NIET TEVREDEN.
DRIEMAAL HEB JE EEN OPDRACHT GEKREGEN IN VERBAND MET DIE ELLENDIGE KORDAAT!... DRIEMAAL IS HIJ JULLIE ONTKOMEN. JULLIE HEBBEN AL ONZE PLANNEN IN GEVAAR GEBRACHT... HET IS ERGER DAN ONBEHOLPENHEID... IK HEB EEN RAPPORT VOOR HET CENTRALE COMITÉ OPGEMAAKT...
MAAR... IK VERZEKER U, CHEF...
STILTE! IK HEB ORDERS ONTVANGEN!... JULLIE WORDEN TERUGGEROEPEN!... IK MOET JE AAN BOORD VAN HET EERSTE VERTREKKENDE SCHIP BRENGEN... HET CENTRALE COMITÉ WIL JULLIE HOREN!
MAAR DAT BETEKENT... ONGENADE!
'T KAN ZIJN! INTUSSEN HEB IK OPDRACHT NIEMAND MEER BUITEN TE LATEN EN JULLIE IN HET OOG TE HOUDEN...
ZITTEN WE DAN GEVANGEN HIER?
!
GEVANGEN?... OCH, HET COMITÉ WIL ENKEL LOSLIPPIGHEID VOORKOMEN... OVER DE BEVELEN VALT ER NIET TE TWISTEN, DAT WETEN JULLIE WEL!
MAAR DAT KAN TOCH NIET... NEE! IK WIL NIET TERUG!
V.A.68
DOE NIET ZO BESPOTTELIJK!... GEEF JE OVER!
NOOIT!
IN DE KAMER ERNAAST KNIPPERT ER EEN ROOD LICHTSEIN EN...
TOT UW ORDER, CHEF!...
MAAKT U MEESTER VAN HEM!...
ACHTERUIT!
ZINK KLING
O! DE LAMP!
TAP TAP TAP TAP TAP TAP
VLUG!... HOUDT SZLOTEK! IK HOOR HEM DE TRAP AFHOLLEN!...
...MAAR ZIJN RADELOOSHEID HEEFT SZLOTEK VLEUGELS GEGEVEN EN HIJ IS AL IN DE TUIN...
KIJK, DAAR GAAT HIJ!
ZO'N DOMKOP... DIE KOMT NIET VER...
E. Paape
V.B.68

HET STATIONSHOTEL IS GINDS, AAN DE RECHTERKANT...
GOED, NIET VERDER GAAN!
TAXIS BLEUS
LUISTER EENS, MANNETJE! GA JIJ MAAR AAN JE OPDRACHT-GEVERS ZEGGEN DAT ZE NIET HOEVEN TE PROBEREN ONS SCHRIK AAN TE JAGEN!...
DAT IS VERLOREN TIJD! GOED BEGREPEN ?...
PAS MAAR OP, WIE MET VUUR SPEELT ---
UW RAAD HEB IK NIET... AU!...
MMM.... IN ELK GEVAL, ALS JE ER BELANG IN STELT, MARTIN IS NAAR BAB-EL-BLED VERTROKKEN... ABD-EL-SIDISTRAAT 17.... HET LIGT BIJ SIDI-BOE-BOEK, IN NOORD-AFRIKA...
WAT KOST DIE KOFFIE?
NAAR NOORD-AFRIKA??
ZO, ZO! ZE WILLEN ONS KWIJTRAKEN! NAAR HET ANDERE EINDE VAN DE WERELD WENSEN!
RAAR!...
WIE IS DIE GOEIE MAN? EN WAT HEEFT HIJ JULLIE VERTELD??
Franquin 52 11

DE BONTE WERELD

Het VANGEN en TAM MAKEN van Olifanten.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Een schip geënterd in 1944

GOED ZO! WE ZIJN ER EEN OP HET SPOOR. WAARSCHUW DE "GUADALCANAL". EN ALARMEER DE "PILLSBURG" EN DE "JENKS"!...
EVEN LATER AAN BOORD VAN DE "GUADALCANAL".
ADMIRAAL... EEN BERICHT VAN DE "CHATELAIN"!
DIT IS EEN ENIGE KANS VRIENDEN... LAAT DE EERSTE VERKENNINGS-GROEP OPSTIJGEN.
CONTACT MET DUIKBOOT. VALLEN AAN VOLGENS ONTVANGEN BEVELEN.
WELDRA...
GERALD FORTON
ENKELE MINUTEN LATER...
WAARNEMER AAN PILOOT: VIJANDELIJKE DUIKBOOT WAARGENOMEN!...
IK GEEF ZIJN LIGGING DOOR AAN DE ANDEREN.
2A
INTUSSEN AAN BOORD VAN DE U-505.
HET IS EEN TORPEDOJAGER. WE VALLEN AAN... MAAR... WAT IS DAT?... ZE VLUCHTEN IN DE SLOEPEN... VUUR!
505
KAPITÄN... HET ROER ZIT VAST!
GOTT!... DESTROYERS EN VLIEGTUIGEN GAAN ONS TE LIJF! DUIKEN!... MAAR VLUG WAT!...
AAN DE OPPERVLAKTE... DE MANSCHAPPEN VAN DE DESTROYER...
OP HET NIPPERTJE ONTSNAPT...
DAT ZAL HEM DUUR TE STAAN KOMEN!...
IN DE U 505
DE PERISCOOP IS GETROFFEN!...
EEN LEK IN HET VOORSCHIP!
2B

KAPITÄN! LAAT ONS NIET IN DEZE STALEN DOODKIST. NAAR DE KELDER GAAN!
AAN DE OPPERVLAKTE BLIJVEN!... MAAK JE KLAAR VOOR HET GEVECHT!...
AAN HET KANON!
KIJK!...DAAR!
50
DIE AMERIKANEN TOCH! INPLAATS VAN ONS NAAR DE KELDER TE JAGEN WAGEN ZE ZICH IN HET HOL VAN DE LEEUW!
VOOR DE DUITSERS BESEFFEN WAT ER GAANDE IS, SCHALT DE OUDE ZEEROVERSKREET OVER DE ZEE...
ENTEREN!
3A
HE!... WAT?... WILLEN ZE ONS BESPRINGEN?... VUUR!...
ER ONTSTAAT EEN HEVIG GEVECHT... DE OUDE TIJD WAARDIG...
DE DUIKBOOT IS OMSINGELD DOOR TORPEDOJAGERS EN VLIEGTUIGEN. DE DUIKBOOTKAPITEIN WEET ZICH VERLOREN. EN...
ZO WILLEN ZE PIRAATJE SPELEN!..
505
IK ZAL HUN EENS EEN LESJE GEVEN...
WE VLIEGEN SAMEN DE LUCHT IN!...
3B
SPRINGSTOF

TERUG OP DE BRUG...
IEDEREEN OVER BOORD... LAAT DE VIJAND MEESTER VAN HET SCHIP!...
DE RATTEN VERLATEN HET SCHIP, LUITENANT!... ER IS IETS GAANDE!
ZE HEBBEN HET ZEKER LEK GEMAAKT!...
LATEN WE EENS KIJKEN!
RUIK JE DAT OOK?... HET ROOKT HIER!
DAT RUIKT NAAR... SNUIF... SNUIF... NAAR EEN BICKFORD-LONT! WE ZULLEN DE LUCHT IN VLIEGEN, JONGENS! NEEMT DE BENEN!
WIJ... WIJ BLIJVEN BIJ U, LUIT!...
HET KOMT DAAR VANDAAN!...
HEMEL!
4A
OP HET LAATSTE NIPPERTJE, JONGENS!...
HOERA VOOR DE LUIT!...
DE SCHEEPSPAPIEREN, LUITENANT... ONBESCHADIGD.
HUN GEHEIMCODE... DE VICE-ADMIRAAL ZAL IN ZIJN NOPJES ZIJN!...
EVEN LATER...
PUIK WERK, JONGENS... DANK ZIJ DEZE CODE KUNNEN WE IN'T VERVOLG ALLE BERICHTEN ONTCIJFEREN, DIE BESTEMD ZIJN VOOR DE DUITSE DUIKBOTEN... DANK ZIJ JULLIE ZULLEN HEEL WAT MENSENLEVENS EN SCHEPEN GESPAARD WORDEN
DAT WAS EEN DER OPZIENBARENDSTE HELDENDADEN UIT DE OORLOG 1940-1945!
OP DE ADMIRALITEIT ZULLEN ZE GROTE OGEN OPZETTEN ALS WE MET ONZE BUIT AAN KOMEN ZETTEN!... EEN DING SPIJT ME MAAR!: DAT IK ZELF NIET MEEKON NAAR DIE ENTERPARTIJ!
4B

DE BAARD EN DE KALE
DE SCHAT VAN ALARIK
DOOR WILL ✱ TEKST VAN L. BERMARR
KORTE INHOUD
Baard en Kale zijn in Calabrië en zoeken de rivier de Busento. Nieuwe gevaren bedreigen hen echter...
AL VIERMAAL LATEN ZE JE DE MOOISTE BERGEN IN ITALIË ZIEN...
HE, TWEE INHEEMSEN!
HE, TWEE INBOORLINGEN WAT ZIEN ZE ER KRANIG UIT!
ZOUDEN DAT NIET TWEE CALABRESE BANDIETEN ZIJN? LATEN WE GEEN VIN VERROEREN!
VENDETTA!
HELP! HELP!
PLONS PLONS
NIKS MEER! ZE ZIJN VERDRONKEN... WE SMEREN HEM...
KLOK KLOK KLOK
HET IS GELUKT! ZE GAAN AL WEG...
BRR! ALS DAT DE CALABRESE BELEEFDHEID IS...
BUSENTO
25A
OCH, VERDRAAID! KIJK DAAR EENS!
DITMAAL HEBBEN WE ZEKERHEID!
BUSENTO
LATER IN HET HOTEL...
DIT LAND IS ONGEZOND... IK DOE NIET MEER MEE... MORGEN GA IK WEER NAAR HUIS...
WAT EEN BANGERD! EN DE SCHAT DAN, DE SCHAT VAN ALARIK?
LUISTER! IK LEES JE NOG EENS HET GEHEIM VOOR: "DE VULKAAN TAPICA ZAL NIET MEER SPREKEN. MAAR HIJ ZAL NIET MEER SPREKEN ONDER DE STENEN TROON, TWEE STENEN... VIER STENEN EN ALARIK ZAL SPREKEN..."
HIJ SPREEKT... HIJ SPREEKT NIET... DAT IS WAANZIN...
WAANZIN... WAANZIN... EEN SCHAT... MENEER WIL U HEM MET MIJ SAMEN ZOEKEN, OF NIET?
ZOWAAR ALS IK BAARD HEET GA IK MORGEN WEER WEG!
DAN GA IK ALLEEN!
DE TAPICA ZIJ JE GUNSTIG!...
25B

over GIUSEPPE VERDI (1813-1901)

Een tijdje geleden verscheen er in « De Verhalen van Oom Wim » een kleurrijke levensschets van deze grote Italiaanse toondichter.

Hij is een der voornaamste operaschrijvers uit de romantische tijd, uit de « Bel canto »-tijd, die 's Zondags middags nog zoveel radioluisteraars vermag te boeien... Ook dan is Verdi niet van de lucht.

Verdi was van heel eenvoudige en zelfs wel armoedige afkomst.

Zijn vader had een herberg te Roncole, een klein dorp gelegen bij Busseto in het toenmalige hertogdom van Parma.

De kleine Verdi was wel een wonderkind. Hij speelde al vroeg klavier en orgel.. Amper elf jaar oud werd hij organist van de dorpskerk.

Een koopman, Antonio Barezzi, tevens een groot muziekliefhebber, nam de jonge Verdi in zijn zaak op en liet hem op zijn kosten en mede op de kosten van de stad Busseto te Milaan studeren.

Giuséppe was toen al ouder dan het reglement toeliet. Daarom — maar waarschijnlijk ook omdat de directeur van de muziekschool geen vertrouwen had in Verdi's talent — mocht hij niet aan het conservatorium studeren.

Giuseppe nam toen drie jaar privaatles bij de opera-dirigent Lavigna.

Die was een groot bewonderaar van Mozart. Door deze leermeester zou ook Verdi onder invloed komen van het « kind der goden » dat Mozart was.

Toen in 1833 de organist van de kathedraal van Busseto stierf, zou Verdi hem opvolgen. Deze Provesi was tevens Verdi's eerste leermeester geweest.

In 1835 trouwde Verdi met de oudste dochter van zijn beschermheer Barezzi. Twee kinderen worden hem daaruit geboren.

Veel geluk zou Giuseppe ook niet kennen! Reeds in 1840 stierven èn zijn vrouw èn zijn beide kinderen!

In 1839 werd zijn eerste opera « Oberto » gespeeld, een stuk, dat succes kende.

Dit stelde Verdi in staat met een machtig impresario contracten af te sluiten voor het schrijven van een hele reeks opera's. Verschillende daarvan zijn wereldberoemd geworden. Niettegenstaande onze moderne, nuchtere oren — en ogen! — ze wat bombastisch vinden, getuigen ze toch van technische vaardigheid.

Ze zijn vaak meeslepend, zeker voor de minder verfijnde muziekliefhebber. Welhaast iedereen kan er zo maar de aria's uit meeneuriën : « Rigoletto », « Il Trovatore », « La Traviata », « Aïda », « Othello »...

Verdi schreef meer dan dertig opera's!

Hij werd een zeer rijk man! Zijn begrafenis in 1901 was eerder een triomftocht. Zijn muziek zal wel altijd springlevend blijven.

Dit artikel over Verdi schreef ik naar aanleiding van een vraagje van AIDA, uit Antwerpen. Ik hoop dat Aida en alle rakkeresjes en rakkers van Robbedoes er genoegen aan zullen beleven.

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

Jullie trouwe

SNUFFEL.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(5)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen in bescherming genomen.

— Het opperhoofd vraagt of jij een vriend van de dokter bent?

Er sprak nu wantrouwen uit de donkere ogen van de krijgers om hem heen en nog meer uit het gezicht van het opperhoofd.

— Nee, zei hij, zijn vriend ben ik niet.

— Zijn dienaar soms?

— Nee, zijn dienaar evenmin. Hij heeft me geld gegeven om zijn brief hier heen te brengen en hem Psalmotagras te bezorgen.

Dat antwoord verblufte het opperhoofd nog meer. Hij raadpleegde twee grijsaards die wat achteraf zaten en hief ernstig zijn hoofd op. Yavari echter wierp fonkelende blikken naar Piet De Rijke, die verslagen stond te kijken. Er werd een kort bevel gegeven en plotseling voelde Piet zich van achteren gegrepen. Een arm omklemde zijn hals, terwijl twee andere handen zijn polsen pakten en hem in bedwang hielden. Yavari zorgde er voor hem de holster te ontrukken die zijn pistool bevatte.

En weldra werd Piet met geboeide handen meegesleurd naar een andere hut en onder streng toezicht opgesloten. Hij begreep er steeds minder van. Hij had Yavari willen uitvragen, maar Yavari was nu nog het haatdragendste van allen die hem hadden aangevallen. Kon hij Mariana maar spreken. Maar het meisje was ver weg en zou er nooit aan denken naar zijn gevangenis te komen. Of ze door de ring van schildwachten heen zou kunnen komen was ook nog een groot vraagteken.

Langzaam liet Piet De Rijke zich achterover op de vloer van zijn cel vallen. Zover was het dus met hem gekomen. Gevangen bij de wilden, in het hart van het Amazonegebied, ver van elke hulp. Ah, Dr. Cucharro had de zaak slim beraamd...

En nu?...

Er was niet veel keuze. Ofwel zouden de inboorlingen hem dadelijk doden ofwel zou hij langzaam vergaan in de afschuwelijkste kerker die een mens zich indenken kan...

Er bleef echter nog die brief, die hij naar de Grote Baas had geschreven juist voor hij vertrok... Maar vooraleer zijn vrienden een expeditie op touw hadden gezet en het Titicameer konden bereiken... kon hij al honderd doden gestorven zijn, overlegde Piet berustend.

Toen floot hij een wijsje uit zijn vaderland om zich een hart onder de riem te steken en bedacht nu dat hij tenslotte toch leefde, en zo lang er leven is, is er hoop.

III

Het was een lange nacht voor Piet De Rijke. In de verte hoorde hij de weduwvogel kermen en soms de puma miauwen in zijn hinderlaag. Vreemdsoortige geluiden klonken van het meer op. Alligatoren snurkten of stootten een soort keelklanken uit, die hun jachtkreet vormden. Overal een glibberig gesluip, een golvend geruis, die het woud wakker hielden. Dieren bezweken onder het slaken van een laatste wanhoopskreet. Andere dieren brulden victorie. Alom waarde in die tropennacht de dood rond...

Nog langer duurde voor Piet De Rijke de volgende dag. Niemand scheen zich om hem te bekommeren. De twee gewapende wachters voor zijn hut waren op hun hurken gaan zitten en koutten vreedzaam. Soms riepen ze een vrouw, die hun een halve kalebas vol chicha bracht. Chicha was, zo zou Piet later vernemen, een sterke alcoholhoudende drank van gegiste broodwortel gemaakt. Als de maniok volop door vrouwen van de stam is fijngekauwd, spuwen ze haar met speeksel uit in stenen kruiken en daar wordt dit niet erg smakelijke mengsel in alcohol omgezet.

— En als ik dan nog behoorlijk kon zitten, bedacht Piet. Maar de lianen waarmee zijn handen en voeten gebonden waren en die zijn hele lichaam omspanden, verhinderden hem feitelijk een vin te verroeren. De mieren hadden hier een prachtig speelterrein gevonden. Op zijn lichaam voelde Piet De Rijke het gewriemel van de pootjes der diertjes die onder zijn kleren kropen en onbeschaamd over zijn gezicht wandelden.

De jonge man wentelde over de lemen vloer, wreef zich tegen de

palen van de hut, in zijn poging om te vechten tegen de afschuwelijke jeuk van duizend mierenbeten.

Op een zeker ogenblik slaakte hij zelfs een gil van radeloosheid en de bewakers kwamen over hem heen buigen. Maar toen ze begrepen hadden wat er aan de hand was, schaterden ze het uit en schenen het erg grappig te vinden. Over het hoofd van de jongeman heen maakten ze allerlei grappen waarom ze zich krom lachten en op hun dijen sloegen.

— Wacht maar piassen! bromde Piet De Rijke voor zich heen. Een dezer dagen lach ik jullie uit en wie het laatst lacht, lacht het best.

Maar dat waren enkel holle woorden, want wat had de toekomst voor hem weggelegd? Piet De Rijke deed zijn best om niet aan de griezelige vergiftige spinnen te denken, aan de akelige kleine slangetjes die nu zo goed als de mieren over de bodem van zijn hut konden rondkruipen.

De dag leek nog langer dan de nacht. Als Piet zijn hals rekte, kon hij soms een blik op het inheemse dorp werpen, dwars door de takken van de hut heen. De vissers waren weg en enkel kwamen er soms vrouwen voorbij, die haar huiselijk werk verrichtten. Hij had Mariana willen zien, haar roepen en vragen waarom de houding van Garauki tegenover hem zo veranderd was. Maar Mariana scheen zelf ook van de wereld weggevaagd. Had het opperhoofd van de Uros haar eveneens opgesloten? En om welke reden? Nee, dat kon toch niet! Er zat een fantastisch misverstand achter dit alles, een fantastisch misverstand of een afgrijselijke valstrik van Dr. Cucharro.

Later in de avond, toen de vuren al vlamden in het dorp, staken enkele krijgers, onder aanvoering van Yavari, het plein over, in de richting van de hut. Terstond liet Piet De Rijke zich weer op de grond vallen en wendde de grootste onverschilligheid voor.

Yavari stak hem met een speer gruwelijk in zijn dij en hij moest zich geweld aandoen om het niet uit te schreeuwen van pijn en woede. Het gezicht van de Indiaan gloeide van haat. Het kostte niet veel moeite in te zien dat zonder het gezag van het opperhoofd Piet al lang door Yavari van het leven beroofd zou zijn.

Met een haal van zijn kapmes sneed een der bewakers de lianen waarmee Piets benen en voeten aan elkaar gebonden waren door. Het bloed stroomde met een schok weer naar zijn verstijfde ledematen en de jongeman moest zijn tanden op mekaar zetten om niet van pijn te schreeuwen. Hij poogde zelfs op te staan, maar zijn benen weigerden dienst.

De Indiaan maakte een teken en de twee krijgers grepen hem ieder bij een arm en begonnen hem mee te trekken door het dorp heen.

Het was een diep vernederende houding die Piet niet dulden kon. Langzamerhand voelde hij, terwijl ze hem zo voortsleepten, zijn benen weer tot leven komen en hun stramheid verliezen. Na enkele stappen kwam hij meer op zijn gemak, richtte zich op en schudde de omknelling van de krijgers af.

Zonder zich gebelgd te tonen gingen ze wat uiteen, maar bleven hem toch bewaken tot ze in de hut van het opperhoofd Garauki waren.

Mariana zat in een hoek van de hut en werd eveneens bewaakt. Piet had zich dus niet vergist: Mariana was ook een gevangene.

Op een geheimzinnige manier had Dr. Cucharro's brief een ernstige beroering in het leven van het meisje gebracht. Plotseling voelde Piet De Rijke zich door een hevig berouw aangegrepen. Wat was hij toch dwaas geweest, dat hij hals over kop zo'n tocht begonnen was en alle praatjes van de dokter voor zoete koek had opgenomen.

Nu had zijn komst waarachtig ook Mariana in het ongeluk gestort.

Ondertussen was het opperhoofd uitgesproken en Yavari gaf met korte woorden weer wat hij gezegd had:

— Je hebt nu gezien dat je volkomen in de macht van de heerser van het Zonne-eiland bent. Vooruit, beken nu maar het werkelijke doel van je opdracht.

Piet De Rijke haalde zijn schouders op.

— Yavari, ik heb nooit geweten en weet nog niet wat er in Dr. Cucharro's brief staat. Vermoedelijk heeft hij jullie allemaal bedot net als mij. Waarachtig, Dr. Cucharro heeft mij stervend in een steegje van Guayaquil aangetroffen. Hij heeft me geld geboden om deze brief van hem aan het opperhoofd Garauki te overhandigen. En ik moest een volle lading Psalmotagras mee naar huis brengen.

Yavari maakte een verachtelijk grimas in antwoord op Piets' vriendelijke poging om hem voor zich te winnen en hij spuwde voor de voeten van de jongeman. Toen keerde hij zich om naar het opperhoofd Garauki en sprak tegen hem.

« God weet hoe hij mijn verklaring wel weergeeft, » bedacht Piet, terwijl de schrik hem om het hart sloeg. Hij verfoeit me zo, dat hij zeker in staat is mijn woorden helemaal te verdraaien en mij te bezwaren. Waarom haat hij mij toch?

Op zijn beurt werd het gelaat van Garauki door haat en minachting vertrokken, terwijl hij naar de gevangene keek. Hij sprak kortaf en werd dadelijk afgelost door Yavari die zijn woorden vertaalde.

— Het opperhoofd zegt dat er volop Psalmotagras zelfs in Dr. Cucharro's tuinen groeit. Hij hoefde je dus helemaal niet hierheen te sturen om dat te laten plukken.

— Dat heb ik gisteren hier inderdaad gehoord, zei Piet, maar dat wist ik eerst niet.

» Dan heeft Dr. Cucharro me beetgenomen. Kan je me niet zeggen wat er in de brief staat?

Yavari aarzelde eventjes maar schamperde toen vol haat:

— Ik weet best dat je me van alles op de mouw speldt. Dat je de opdracht hebt Mariana te laten doden en daarvan rekenschap af te leggen aan Dr. Cucharro. Zeker, Dr Cucharro heeft jou zelf ook weer bedrogen, maar niet zoals jij denkt. De dokter verzoekt in zijn brief het meisje dat wij onder onze hoede hebben te laten verdwijnen, maar tevens de jongeman die deze boodschap overbrengt.

In een oogwenk overzag Piet de verfoeilijke euveldaad van de dokter.

Mariana was dus verbonden met een of andere duistere opzet van die kerel. Hij hield haar al jaren en jaren opgesloten ver van de beschaafde wereld, bij een inheemse stam. En nu bleek Mariana zelfs in het hart van het afgelegen Amazonegebied nog hinderlijk voor hem. Daarom zond hij ijskoud het bevel haar uit de weg te ruimen. En opdat er geen getuige van zou overblijven moest de boodschapper er ook aan geloven. Nu snapte Piet waarom de dokter hem met zoveel zorg weer op de been had gebracht... en verhinderd had dat hij hoe dan ook met de buitenwereld in verbinding zou komen.

Piet De Rijke begreep eveneens de haat van Yavari, die zich zelfs zou laten doden om Mariana te beschermen. Yavari beschouwde Mariana als een pure godheid, wier nederige dienaar hij was. Yavari verdedigde hardnekkig, verwoed, het leven van het meisje, op gevaar af dat hij bij het opperhoofd in ongenade zou vallen en eveneens zijn leven erbij inboeten. Terwijl de inboorlingen samen aan het praten waren, keerde Piet De Rijke zich plotseling om naar het meisje, dat roerloos achterin de hut was blijven zitten en stelde haar een vraag:

— Jij gelooft me toch, Mariana? Die duivel van een Cucharro heeft me bedot. De inhoud van zijn brief was me van A tot Z onbekend.

Het meisje keek hem weifelend aan, haar lip trok wat geringschattend. Tenslotte wendde ze zich af en haalde haar schouders op:

— Wat zal ik ervan denken, prevelde ze. Misschien is u te goeder trouw. Maar wie is er bereid zich in het Amazonegebied te laten droppen om de dwaze reden, dat hij er Papegaaienkruid moet plukken?

(Wordt vervolgd.)

HUP ROBBEDOES

MAN VAN GEWICHT

Ik wil eens zien of mijn lessen in kogelstoten ook vrucht gedragen hebben en ga daarom naar de schoolwedstrijden kijken, waarbij Rob en Fred op dit nummer uitkomen.

Zogauw de inrichters van de wedstrijden me zien, klampen ze mij aan en vragen ze mij deel uit te maken van de jury. Als ik dan toch official moet zijn dan natuurlijk bij het kogelstoten...

Ik krijg een rolmeter van twintig meter lengte en een stel steekkaarten. Daarmee kan ik naar het terrein, waar mijn leerlingen zich met hun tegenstanders hebben te meten.

Mijn mede-jurylid heeft een lange lijst en roept één na één de namen af van de candidaten voor het kampioenschap kogelstoten. Robje is aan worp. Daar gaat de kogel. Goed gegooid ook! Even aarzelt Rob om achter uit de cirkel te treden en daarom twijfelt de werprechter ook eventjes met zijn vlaggetjes. Moet het witte vlaggetje omhoog om aan te geven, dat de worp goed is of het rode, die de poging annuleert?... Daar gaat het witte vlaggetje omhoog en kan ik met opmeten beginnen.

SENIOREN (MANNEN)	7.257 K.G.
JUNIOREN (MANNEN)	6 K.G.
SCHOOLWEDSTRIJDEN	5 K.G.
SENIOREN (VROUWEN)	4 K.G.
JUNIOREN (VROUWEN)	3 K.G.

Ik begin bij het kuiltje, dat de kogel van Rob op de grasmat gemaakt heeft, en zet een maatpin op de rand van het rondje het dichtst bij de werpcirkel. Vandaar meet een assistent de afstand tot de werpcirkel, waarbij het verlengde precies door het middelpunt zou gaan. Die afstand wordt genoteerd achter de naam van de werper.

Alle deelnemers mogen driemaal stoten. Telkens wordt het resultaat op dezelfde wijze opgenomen. De zes besten moeten vervolgens de finale betwisten.

Rob en Fred staan waarachtig aan de kop! Beiden met een worp van 12,83 m. Zullen ze zich van elkaar loswerken bij de drie aanvullende worpen? Nee!... Geen van tweeën haalt meer dan die 12,83 m.

Hoe nu de rangorde opmaken? De beste worp van Rob is, afgezien van die 12,83 m., zijn eerste, namelijk 12,56 m... Fred gooide de vijfde keer 12,75 m... Zo komt Robje dus op de tweede plaats met eveneens 12,83 m., zijnde de worp van overwinnaar Fred.

Wat een prachtig resultaat. We hebben dus niet voor niets geoefend!

FRANK.

Samen met mijn broer JONGLEREN WE met twee oefenballen. Vervolgens oefenen we verder met een en gooien naar elkaar MET [illegible] STREKKEN van het lichaam.

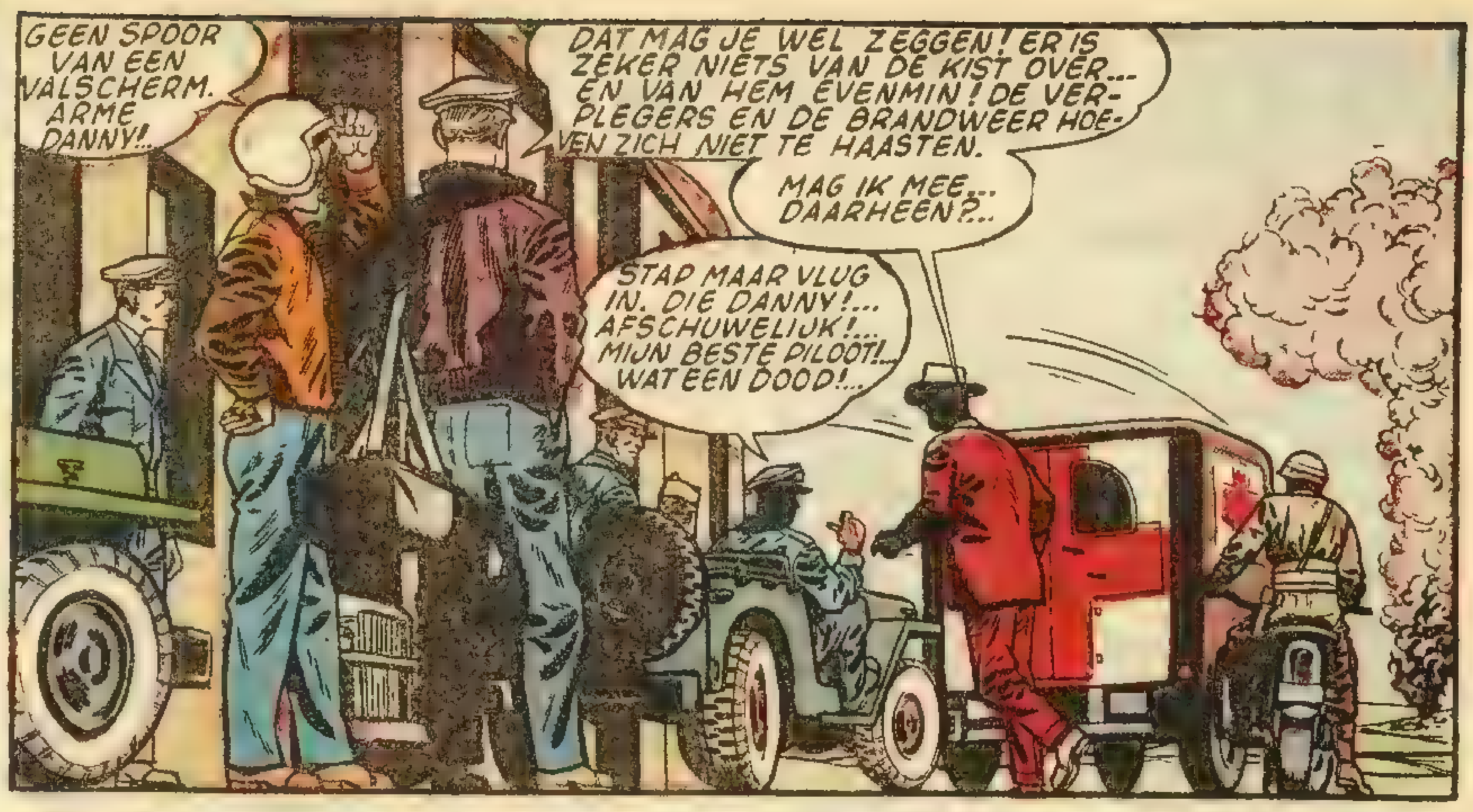
JOHAN

Johan weet een wachter van het slot te vermurwen en zo naar buiten te komen. Maar daar loopt hij pardoes de minstreel tegen het lijf...

BUCK DANNY

Danny neemt proeven met een nieuw vliegtuig, maar plotseling wordt zijn cockpit door de luchtdruk vernield. Het toestel raakt zijn koers kwijt en valt neer. Op het vliegveld is alles in rep en roer. Wat is er met Danny gebeurd ?

HIJ LEEFT NOG!... MAAR ZIJN ADEM GAAT HEEL ZWAK.
LIEVE DEUGD! DAT IS WAARACHTIG EEN WONDER!... VLUG!... LAAT EEN RODE KRUISWAGEN AANRUKKEN!...
NU, DOKTER?
ER VALT NOG NIETS VAN TE ZEGGEN. GELUKKIG HEEFT ZIJN "ANTI-G" PAK DE SCHOK GEBROKEN EN HIJ IS NIET VAN GROTE HOOGTE GEVALLEN. MAAR HIJ HEEFT EEN VRESELIJKE HERSENSCHUDDING EN DAARBIJ WAARSCHIJNLIJK NOG HEEL WAT BREUKEN. ALS ALLES MEELOOPT KUNNEN WE HEM REDDEN!
OCH, WAS DAT MAAR WAAR!...
CREW
ENKELE DAGEN ZIJN VOORBIJGEGAAN. CAFFERY IS OPGEROEPEN DOOR DE TECHNISCHE COMMISSIE VAN DE U.S.A.F.
MR. CAFFERY, IK HEB ONPRETTIG NIEUWS VOOR U. WAT OOK DE OORZAAK MAG ZIJN VAN HET JONGSTE ONGEVAL BIJ DE PROEFNEMINGEN MET UW MOTOR, WE MOETEN DEZE HELAAS VOORGOED WEIGEREN.
MAAR... U HEEFT MAJOOR DANNY NOG NIET EENS ONDERVRAAGD...
ZIJN TOESTAND MAAKT DAT ONMOGELIJK!...
DAT ZOU DE ZAAK TROUWENS NIET ANDERS MAKEN... UW UITVINDING IS TE GEVAARLIJK. WE MOGEN NIET VERDER HET LEVEN VAN ONZE PILOTEN IN DE WAAGSCHAAL STELLEN.
MAAR... DAT IS MIJN ONDERGANG!!...
B 170 A
EN EEN POOS LATER...
KIJK, KLÜCK, DAAR GAAT CAFFERY!... HA!.. HA!.. HA!... HIJ ZIET ER RADELOOS UIT!... NU ZAL HIJ WEL MURW ZIJN!...
HAHA!... WAT ZAL HIJ ER VAN GELUST HEBBEN VOOR ZE ZIJN PLANNEN AFKEURDEN. EN NU VERSCHIJN IK TEN TONELE! IK ZAL EENS MET HEM PRATEN!
HELLO, CAFFERY!... WEL, EEN KOMPLEET FIASCO, HE?! ZE HEBBEN UE AFGESCHEEPT, ARME KEREL!...
?!... JA... JA... WIE IS U?...
JE KENT ME TOCH! HERINNER JE MAAR!... KLÜCK!... IK HEB JE VROEGER AANTREKKELIJKE AANBIEDINGEN GEDAAN VOOR JE UITVINDINGEN. DIE ZIJN NOG STEEDS VAN KRACHT!...
LAAT U NIET MEER IN MET DIE LUI. ZE ZIJN NIET IN STAAT UW KUNDE EN UW UITVINDING NAAR WAARDE TE SCHATTEN. IK GEEF U EEN LABORATORIUM, 'N FABRIEK, WERKLIEDEN, AL HET GELD EN ALLE PILOTEN DIE U NODIG HEEFT!...
?!
VOORUIT, SLA MAAR METEEN TOE. NEEM DIT OM UW EERSTE KOSTEN TE DEKKEN. GA DAN UW KOFFERS PAKKEN EN DE PLANNEN HALEN. ER WACHT EEN SPECIAAL VLIEGTUIG. OVER DRIE DAGEN KAN U UW WERK BIJ MIJ THUIS VOORTZETTEN!...
MAAR... EH...
ASHIONS
INTUSSEN IN HET ZIEKENHUIS...
NU, DOKTER?.. HEEFT U ME LATEN ROEPEN?.. HOE GAAT HET MAJOOR DANNY?..
HEEL GOED, GENERAAL. HIJ KAN PRATEN EN WIL U ZO SPOEDIG MOGELIJK SPREKEN. HIJ HEEFT U HEEL ERNSTIGE DINGEN TE ONTHULLEN!
VICTOR HUBINON
B.170 B

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk », wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Zwaar weer op til ?... Toch niet voor ons ! Piet Kwabber ?... Spons, na bons en plons !

Er is zo'n gedrang voor het hek van onze knollentuin, dat Snuffel zijn op- en aanmerkingen in telegramstijl zal maken om zoveel mogelijk plaats te winnen. Eerst aan bod : **DINGAAN 27.107** uit Beveren-Roeselare. Steekt ons hart onder de riem !

ZWAAR WEER OP TIL ?...

— Dit jaar zullen we beter maar niet op reis gaan, zei me iemand.
— De reden ?... Geen geld, geen tijd ?...
— Nee, lachte hij zijn tanden bloot, maar... zwaar weer op til ! Oorlog in 't verschiet. Dan blijf je liever thuis !
— Juist, spotte ik, je kunt immers daarmee de oorlog voorkomen. Erg mooi van je. Kwaad keerde hij zich om en gromde.
— We kunnen beter het werk maar laten staan. We vallen er niet over en...
— Wat, onderbrak ik zijn flauw betoog.
— Ja, ja, grijnsde hij. Waarom slaven ? Zwaar weer op til ! Oorlog !
Ik haalde de schouders op. Knikkend ging hij de herberg « In de Vrede » binnen en dronk op de nakende oorlog.
Geen werk, geen ontspanning ? Wat dan ? Niets meer ! De wereld vaarwel zeggen !... Er is zwaar weer op til ? Och kom ! Doe je best en laat de rest maar draaien. Wat helpt het je verder, dat je angstig zegt : zwaar weer op til !

DINGAAN 27.107 uit Beveren.

Knolletje van **VIOOLTJE** uit Deurne-Zuid ietsje ingekort. Geen beeldspraak, Erna ?... Snuffel nooit beweert ! Geen scheve beeldspraak ! Geen vreemde woorden ?... Geen storende en onnutte vreemdelingen !

IN HET STATION

Stormwolken dansen steeds lager, tot ze openbreken tegen de ronde ijzeren bogen. Hoge schoorstenen ademen zwaar in de kille lucht. Schrille tonen dringen door de dikke mist. Met veel geraas werpt een smal treintje zich tussen de wachtende mensen daar op de perrons. Deuren, knarsen in hun hengsels en worden opengeworpen. Ontelbare mensenhanden grijpen naar het vermolmde hout om zo vlug mogelijk de beste plaatsen te bezetten. Zware, met ijzer beslagen schoenen werken zich omhoog, terwijl de houten planken, onwillig neerbuigend, kreunen als van pijn.
Binnen is het stilaan volgelopen. Op elkaar gedrukt en tegen de ruw-houten wanden van de nauwe compartimentjes staan de reizigers. Sommigen met het gezicht naar elkaar toegekeerd. Telkens een schichtig ontwijken van elkander. Als de ontvanger met moeite het knarsende tussendeurtje heeft opengewrongen, wordt hij bijna bedolven onder de kaartjes, die hem van alle kanten worden toegestoken. Sommige door fijne witte handen, met korte gelijk-geknipte nagels ; andere door verweerde diep-doorgroefde vingers met zwarte randen onder de dikke nagels.
Elders in het station staat een lange bank. Grote fel-dooraderde mensenogen volgen moeilijk de vet-gedrukte letters van een vlugschrift, terwijl de zwarte, nerveuze ogen van een een ambtenaar de laatste beursberichten doornemen. Een kunstenaar — lange lokken en dito Harry-Lime-jurk — trekt nadenkend aan zijn kromgebogen pijpje.
Op de hoge stenen trappen komt het eigenlijke karakter van het station het best tot uiting. Vlugge voeten gaan, lopen en ijlen langs de brede leuning. Daar boven dansen en spelen de stoomwolken. En onder krioelt alles doorheen als in een bijenkorf.
De bijen zijn wij, het station is de wereld. Zoals het station nuchter en zakelijk is zo is de wereld. Ieder gaat erdoor, met zijn eigen deugden en gebreken, onverschillig voor elkander. Het is een wringen om de beste plaatsen, een schaamteloos uitstallen van eigen zelfzucht. Je gaat in en uit, verlangend om toch een greintje liefde te ontdekken. Ondanks alles !...

VIOOLTJE uit Deurne-Zuid.

Knol uit plicht, lukt niet licht ! **BOEKENWURM** uit Neeroeteren bewijst het, maar tevens de positieve zijde van de P.P.-club. Over « critiek » straks nog.

HET S.O.S. VAN EEN LID DER POL POLLEPELCLUB

Zuchtend zit ik voor de tafel op een blad papier te staren. Geen zweem van inspiratie ! En toch moet ik een knol uit mijn arme, lege hoofd zien te persen. Want als lid van de Pol Pollepelclub heb ik de verplichting op me genomen : om de twee maanden een knol te planten.
Ach, waarom komt nu de Muze niet aankloppen ?... Waar blijft de goede genius, die me de stof voor een verhaaltje levert ? Helaas ! Niets of niemand is er om me te helpen ! Geen enkele fatsoenlijke zin wil vandaag uit mijn pen ! En toch moet dit blad volgeschreven...
Ten einde raad grijp ik « Robbedoes ». Misschien vind ik dáárin de nodige inspiratie. Ha, hier is de Knollentuin ! Zal ik hier stof voor een onderwerp vinden ?
Misschien ben ik ook in staat een cowboy-verhaal uit mijn duim te zuigen. Nee, tot zoiets zal ik me niet verlagen. Als fatsoenlijk planter kan ik toch niet afkomen met zo'n zeververhaaltje, dat aaneenhangt met haken en ogen en nergens op trekt ?
Ook aan een tekenknol waag ik me niet. Daar heb ik geen verstand van. Een natuurbeschrijving ? Ja, dat zou nog gaan, hoewel het ook een afgezaagd onderwerp is. Dichten, kan ik niet ; critiek, zegt me op het ogenblik niets. En grappen verzinnen kan ik ook niet...
Ach, en toch heb ik een knol klaar !

BOEKENWURM uit Neeroeteren.

ASSEPOESTER uit Tienen levert het bewijs, dat een onderwerp als « Winter » niet afgezaagd hoeft te zijn. En tevens, dat goeie dingen — als « Robbedoes » — verkeerd gebruikt kunnen worden !

WINTER

Buiten is het koud en wit van de sneeuw.
In onze gezellige huiskamer is het nu veel prettiger dan buiten.
Vader leest een « Robbedoes »-album, waar ik al meer dan een half uur naar snak, maar die ik niet vastkrijg. Mijn verloofde zuster zit verslonden in een liefdesromannetje. Moeder prakkezeert hoe ze het gat in mijn kous zal stoppen ! Max, onze foxhond ligt naast het vuur te soezen. Mollie, de kat, is aan 't spinnen dat het een lieve lust is. En mijn jongste zusje is aan 't schreien, dat mijn oren ervan tuiten. Mijn broer is zijn les aan het leren, want hij heeft examens !
En ik ?... Ik ben mijn strafwerk aan het maken, omdat ik het gewaagd heb in « Robbedoes » te lezen, die ik mee naar school genomen had.
Buiten is het koud en wit, eindeloos wit van de sneeuw. Maar binnen is het lekker. Dat is... winter !

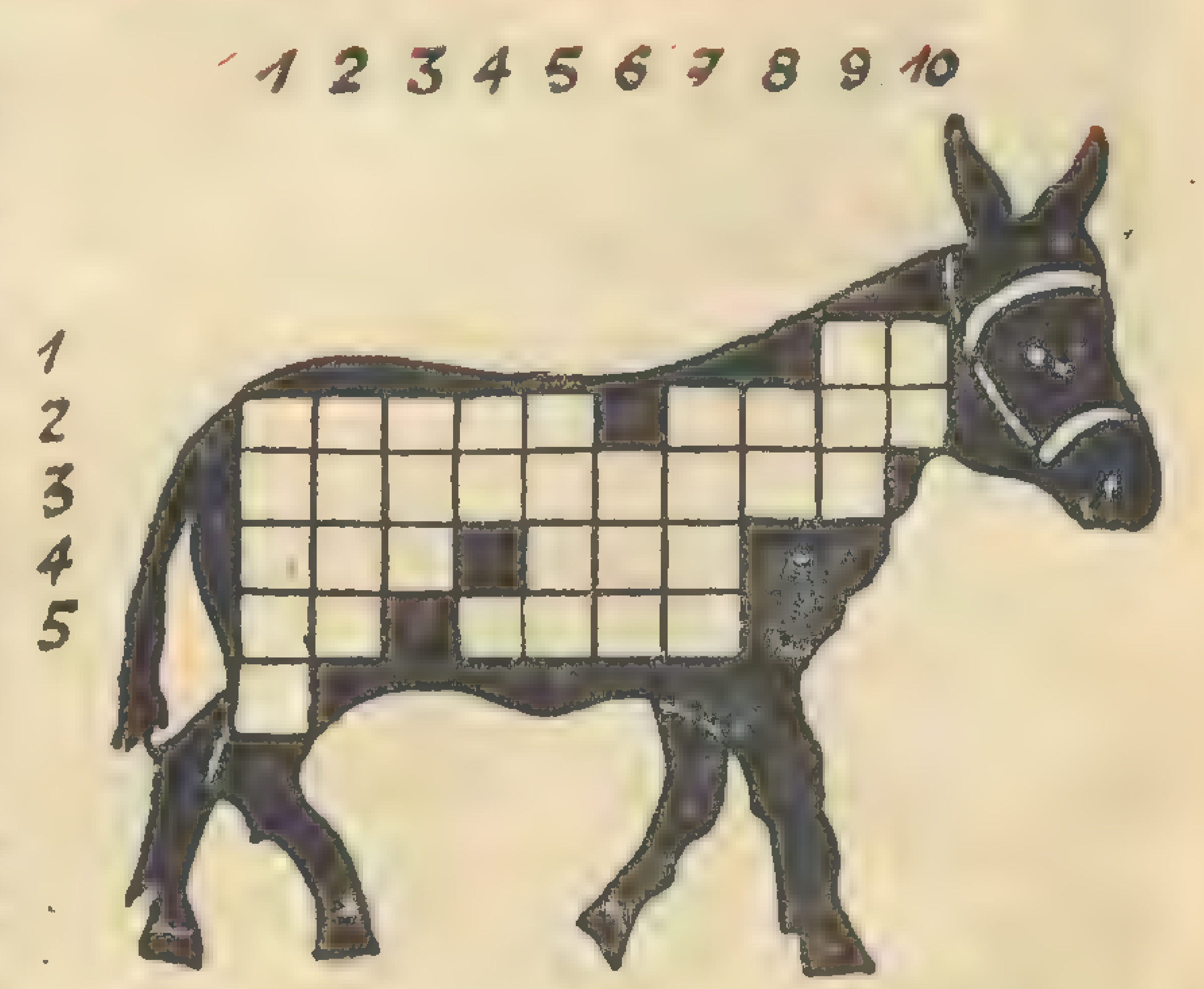
ASSEPOESTER uit Tienen.

Kritiek-knollen zijn er van **XINGU** uit Moorslede (lid P.P.-club), **TEPPEN TEERLEPEL** (liefst twee !... Tegenstander van de P.P.-club, maar voorstander van eigen club) en **PIMPAMPOULETJE 30.840** (om te laten

DENK NA EN... VUL IN :

HORIZONTAAL. — 1. Muzieknoot, ook soort boom. — 2. Derde Zondag na de vasten. - Oude vochtmaat van zes dl. — 3. Beoefenaar van de philologie. — 4. Slangvormige vis. - Deel van het hoofd. — 5. Amme. - Vloeistof om mee te schrijven.

VERTIKAAL. — 1. Melkwit edelgesteente met een grijze, gele of rode tint. — 2. Tweede zoon van Noé. — 3. Nachtvogel. — 4. Laatsleden. — 5. Fabelachtige stamvader der Ioniërs. — 6. Bosje haren dat een of meer bochten vormt. — 7. Vrachtgeld voor brieven of drukwerk met de post verzonden. — 8. Tussenwerpsel, hoezee. — 9. Nauw. — 10. Uitroep om tot stilte aan te manen.

Oplossing van vorig raadsel

Horizontaal. — 1. Leb, Brabants. — 2. Eb, Boa, Al, Els. — 3. Pluto, Barl. — 4. La, Dam, Erie. — 5. Te, Ee, Gr. — 6. Ergeren. — 7. Ra.

Vertikaal. — 1. Les. — 2. Eb. — 3. Pater. — 4. Bl, Er. — 5. Boud. — 6. Rata, El. — 7. Omer. — 8. Ba, Eer. — 9. Albe, Na. — 10. Ar. — 11. Terig. — 12. Slier.

zien, dat ook rakkeresjes zoiets kunnen). Club of geen club : dit alles is géén critiek, maar vitterij ! Graag vermeldt Snuffel de pluim van **XINGU** voor **STROPKE** uit **Gent.** Dat is opbouwend ! Dat **TEPPEN** ons bij een knol van **CAGLIOSTRO** uit Gent herinnert aan de volledige oorspronkelijke uitdrukking « met poer (= kruit) en spek schieten », maar vergeet, dat « schieten met spek » tegenwoordig de gangbare is. Nogmaals : **LUCKY LUKE** plantte met « P.K. op pensioen » géén pikwegknol, omdat hij hem op volkomen eigen manier vertelde. **Als je misschien je naam opgeeft, ben je tevens als knollenplanter uitgerangeerd... Critisch-aangelegde mensen moeten altijd oppassen. Omdat zij menen, dat iets zus of zo is, dààrom is het nog niet zo !**

Een bewijs, dat onze critiek de laatste tijd veel te veel in vitterij ontaardt, levert **PIMPAMPOULETJE,** al blijkt het helemaal niet kwaad bedoeld. Zo komen we echter met ons tuintje niet verder. Opbouwende critiek en niet vallen over kleinigheden, rakkers èn rakkeresjes !

CRITIEK

In onze « Knollentuin »-rubriek uit « Robbedoes)» nr. 667 staan volgens mijn bescheiden mening enkele foutjes.

Vooreerst de knol van GEVLEUGELDE BOM uit Schiplaken. In de eerste paragraaf zijn alle bomen glimmend-groen, maar in de tweede koert er een tortel uit een zwarte boom. Toch aardig, hé ? !

Het dorpje van WITTE VEDER uit Wildert blijkt erg bouwvallig te zijn, daar de daken buigen onder een laagje sneeuw... Ocharme !...

In de opstelknol van DE WITTE KRAAI uit Wenduine ziet de correspondent drie mannen te paard naderen en plots hebben ze een heel gevolg koeien bij zich. Komen die zo maar uit de lucht gevallen, wit kraaitje ?

BOMBA uit Gent laat P.K. en Robbedoes van Matadi uit naar het oerwoud wandelen. Die hadden toch geen zevenmijlslaarzen aan, Bomba ? Ik vind het wat ver, hoor, voor een simpele wandeling.

In de hoop jullie knollenplanterswoede niet af te koelen bied ik je mijn hartelijke Robbedoesgroeten aan.

PIMPAMPOULETJE 30.840 uit Brugge.

Eervolle vermeldingen : opstelknol over de slag in Straat Badung, plus twee tekenknollen van **STIJGENDE HAVIK 30.618** uit **Amsterdam.** Of het zo simpel geweest is, Frans ?... Opstelknol en tekenknol van **DE GEMASKERDE WREKER** uit **Maleizen-Overijse.** « De pompiers » naverteld, Gérard ? Voor twee navertelde knolletjes (zonder titel) van **DE ONTEMBARE ADELAAR** uit **Poperinge.** Volgende keer beter, Maurice ! De eigen werk-knol van **BARTALI** uit **Reet...** P. K.'s grootvader heeft er al om gelachen, André !

Eervol vermeld worden verder de Kwabbernoot-knollen van de 12-jarige **WILLY G.** uit **Ursel, TEPPEN TEERLEPEL** uit **Oost-Vlaanderen** en **ROBERTO BENZI 28.829** uit **Vilvoorde,** die ook weer kwam opdagen.

In het dichterknollenperk : **JEF** uit **Beveren,** die het zich — met zijn kunnen — wat al te gemakkelijk maakt met kolder als « golvende gemoedelijkheid », « dromende vrede » en « rustende zijde ». « Omspand » rijmt wel op « land », maar het Nederlands kent bij het verraderlijk van sterk naar zwak overgelopen werkwoord « spannen » tegenwoordig enkel maar de sterke deelwoordsvorm « omspannen ». Zelfcritiek, Jef !

WOUDENPRACHT IN WINTERTIJD

Een zachte gemoedelijkheid
Golft over winterpracht.
Een zalig witte vrede
Droomt in de heilige nacht.

Tekenknol van BLONDE OLAF uit Aalst.

Glinsterende edelstenen
Hebben alle bomen omspand.
Een hemels-witte zijde
Rust blank op 't wijde land.

JEF uit Beveren.

ORLA uit **Ieper** is er met haar zusje en nog een paar vriendinnetjes : wat een knollenplanterinnen ! P.K. heeft er overwerk aan ! Hulde en... je ziet : graag een goeie beurt voor jullie, maar na de ongeveer wettelijke tijd van even ongeveer één maand ! Snuffel is trots op jullie aller medewerking ! Dat belooft wat ! Hier een ondeugend dichtknolletje van Orla.

PIET KWABBERNOOT OP HET IJS

Wie rijdt daar op heel glad ijs,
Zij het op zeer vreemde wijs ?...
Waarachtig, 't is Piet Kwabbernoot !
En o' wat ziet hij paars en rood !
Hij schiet vooruit, veel sneller dan hem lief is.
O, hij valt, zo hard, dat hij misschien tot bief is !
Het woord is amper uit mijn mond
Of Piet patst languit op de grond.
Dat gebeurt nog menig keren
Maar, wat kan zulks Pieter deren
Meer dan enige blauwe plekken ?...
Jammer, dit is nog niet al...
Men moet Piet het ijs uittrekken !...
Piet zwoer : dat 't nooit meer gebeuren zal !
Is het waar ? Ik weet het niet...
Wie kent helemaal die Piet ?

ORLA uit Ieper.

BODUOGNAT 33.179 uit **Ekeren** sluit met een niet onverdienstelijke heldenparade.

ONZE ROBBEDOESHELDEN

Robbedoes laat weer van zich horen,
Namelijk in het verhaal van de Tarbotmo-toren.
Lucky Luke, de vrolijke cowboy,
Vecht nu tegen doctor Doxey.
In het verhaal « De brandende Driehoek »,
Is de schat nog altijd zoek.
Rik Rakkers
Heeft vrolijke makkers.
Oom Wim zijn verhalentrommel
Is ook al geen rommel.
De Baard en de Kale, allebei nog even dik,
Beleven weer avonturen in « De schat van Alarik ».
Snuffeltje vertelt,
Is ook iets dat meetelt !
« De Rode Vleugel overwint »,
Beschrijft de geschiedenis van een kind.
Kordaat in « De Super Gammastraal »,
Spreekt weer duidelijke taal.
Johan
Toont wat hij kan.
Buck Danny en zijn vrienden als testpiloten,
Kraken weer harde noten.
De Knollentuin is de vreugd van iedereen
En dat is iets, wat ik meen.
De Blauwe Sperwer heeft weer kuren
En beleeft de dolste avonturen.
Dit alles is « Robbedoes, de vrolijke rakker»,
Voor jong en oud de beste makker.

BODUOGNAT 33.179 uit Ekeren.

DE RODE RANGER uit **Hoboken** kan onmiddellijk aan het veranderen gaan. Begrepen, Theo ? **Opbouwende critiek graag, kerel ! Daarvoor is natuurlijk noch clubverband noch lidmaatschap van wat ook nodig.**

Eervolle vermelding tekenknollen : **SUSAN HOLMES** uit **Brugge. Ze zet tevens P.K. voor het probleem, dat hij — althans overdag meestal — drie neuzen heeft ! Piet kijkt helaas nooit verder dan zijn neus lang is en laat alleen zijn tong op zijn schoenen hangen !...** DETECTIVE TOM MIX uit Ekeren zag een specht aan het werk, BOUDEWIJN G. uit Schoten knolt een Brabants landschap, LUCKY-ANN uit Wilrijk heel verdienstelijk twee eigen werk-knolletjes, kabouter JAN BREYDEL uit Merelbeke paddestoelen en onze Rudi is nog maar 6 1/2 jaar ! Verder verdienstelijk tekenknollenwerk van DE PASSER uit Moorslede, die caricaturen levert van Hardwig en De Verdediger van P.K. Ik vertrouw jouw Chinese lettertekens niet, Léon ! Niet kwaad zijn ook het dansend boerinnetje van DOUGLAS FOSTER uit Tongeren en de tekenknollen van LUCKY LUKE 32.792 uit de Nieuwmoer en van DE ZWARTE ZEESCHUIMER uit Aalst. Houdt vol, rakkers !

« Pietje Kwab, dat loze guitje, brak ons Sjarel's pijpetuitje ! »... Komt die goeie Sjarel daarom zo briesend onze knollentuin binnenstuiven ?... Maken we ons tot volgende week uit de voeten, knolplantlustigen ! Kloeke groeten van Sjarel, kippige van Piet en heus geen kunstmoederachtige van jullie opperplanter

SNUFFEL.

VRAGENBUS

Rakker P. Aerts, uit Borgerhout, kan een nieuwe clubkaart krijgen, maar dan moet hij eerst zijn geboortedatum opgeven en zo mogelijk het nummer van zijn oude kaart.

Rakker Alois Selleslagh, Steenhuffelstraat 36, Malderen, geeft plannen om een plaatselijke Robbedoesclub te stichten voor rakkers van 7 tot 15 jaar. Wie hem daarbij wil helpen, gaat hem onmiddellijk opzoeken.

Alle rakkers van Ekeren en omgeving zijn welkom in de plaatselijke Robbedoesclub « De Detectieven », van Jean Elegeert, Kloosterstraat 56, Ekeren.

VOOR CORRESPONDENTIE-DIENST

Volgende Robbedoeslezers vragen een correspondent(e) :

Jongen van 12 jaar uit Jadotville (Belgisch Kongo) over van alles.

Jongen van 14 jaar uit Waterschei over oudheden.

Jongen van 11 jaar uit Amsterdam, met jongen die dicht bij een vliegveld woont.

Franstalige jongen van 14 jaar met Nederlandstalige jongen.

Jongen van 16 jaar, uit Anderlecht, met postzegelverzamelaar, geen beginneling.

Jongen van 16 jaar uit Eede, met Belgische jongen over schilderen en luchtvaart.

Jongen van 18 jaar in sanatorium met jongmen van dezelfde leeftijd.

Robbedoeslezers, die graag willen corresponderen met deze jongens, sturen een briefje aan « Robbedoes ». TOON.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	Hercules Seghersiaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	Ommeganckstraat 21, Antwerpen.
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	- P. C. R. 3621.59.

RIK RAKKERS

Rik kan het paard alleen krijgen als hij de smid betaalt. Maar hij heeft geen cent. Alleen een zekere dokter kan hem helpen. Nu gaan Rik en Piet hem zoeken...

AG, VRIENDEN! DE MINSTREEL D BEN IK! HET IS MIJN VAK VERHALEN TE VERTELLEN!
EN WAT HIER VOLGT DRAAG IK AAN ST. FRANCISCUS XAVERIUS OP. HET KOMT HEM TOE, WANT HET IS ZIJN EIGEN LEVENSGESCHIEDENIS.
EERST...
1953
1507
1506
COLLE
NU, VOLGEN JULLIE ME?
NAVARRA
FRANKRIJK
SPANJE
NAVARRA!
WAAR IS DE VESTING VAN XAVERIUS!
BEDE BIDIA HAREZAZU!
OCH, JA, JULLIE KENNEN GEEN BASKISH. DAT BETEKENT: "RECHT DOORLOPEN" HIER SPREEKT IEDEREEN BASKISCH.
ZIEZO!
LATEN WE ONGEMERKT NAAR BINNEN GAAN!

HET IS HET ZESDE KIND VAN JUAN DE JASSU.
FRANCISCUS, IK DOOP JE IN NAAM VAN DE VADER EN DE ZOON EN DE HEILIGE GEEST.
VIVAT FRANCISCUS!
BRAVO!
GOD BEHOEDE HEM!
JIJ ZULT GEEN SOLDAAT WORDEN, MIJN KLEINE FRANCISCUS. MOEDER ZAL JOU BIJ ZICH HOUDEN!
NEGEN JAAR LATER, IN 1515.
1510
1511
1512
BRAVO, FRANCISCUS!
FRANCISCUS! FRANCISCUS!
OPGELET!
FRANCISCUS, JE WORDT AANSTONDS OP HET KASTEEL VERWACHT!
MAAR VADER, HET IS TOCH GEEN SCHOOLTIJD!
WAT IS ER GAANDE?

HA, DAAR IS HIJ!
MIJN ZOON, ONZE VORST ZENDT JE VADER NAAR MADRID OM...
...TE BEPROEVEN DE OORLOG TE VOORKOMEN. BID VOOR HET WELSLAGEN VAN MIJN TAAK. TOT WEERZIENS.
TOT WEERZIENS!
NU VLUG NAAR MADRID!
BIJ KONING FERDINAND V:
EEN PRACHT VAN EEN KANS: LATEN WE OOK IN HET VERBOND TREDEN EN FRANKRIJK AANVALLEN!
SIRE, EEN AFGEZANT VAN DE KONING VAN NAVARRA VRAAGT UWE MAJESTEIT TE MOGEN SPREKEN!
STA MIJ TOE, MAJESTEIT, DE ZAAK VAN EEN ONZIJDIG LAND TE BEPLEITEN.
BENT U NIET ONDERWORPEN AAN DE KONING VAN FRANKRIJK? U ZAL ZICH VERGISSEN, DENK IK!
DAAROM ONDERGAAT PAMPLONA, DE HOOFDSTAD VAN NAVARRA, DE STORMLOOP DER SPAANSE TROEPEN!
DIE STAD BIEDT AMPER ENIGE TEGENSTAND!

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.